

at man billigede den, kun det Alternativ, at misbillige den, hvilket vistnok vilde være uheldigt og mindre ønskeligt, naar det Tilfælde skulde møde med en Regjering, som man ønskede skulde vedblive at bestaae.

Premierministeren: Jeg antager dog, at dette nok paa anden Maade vilde kunne undgaaes, thi Discussionen, som i saadanne Tilfælde vil finde Sted, vilde da være Ministeriet Beviis nok for, hvorledes Sagen var bleven anseet af Thinget. Var der altsaa saadanne Tilfælde, hvor det vel havde fundet Anledning til mange Indvendinger, men dog ikke Indvendinger nok til at sætte sig imod en provisorisk Anordning, saa vilde Discussionen indeholde Beviis nok derfor, og det vilde være en Underretning for Regjeringen saa stor, som den kunde behøve at være.

Formanden: Jeg veed ikke, om Nogen ønsker at yttre sig videre ellers kunde vi gaae over til Afstemning. (Ophold.)

Forfaavidt der har været Tale om, hvorvidt Indstillingen under Nr. 2 kan komme ind i Udvalgets Forslag til den Lov, som skal afgives fra det ærede Thing, mener jeg, at dette maa henhøre til 3die Behandling af Sagen, da Udvalget har det Hverv, at gjøre Forslag til Affattelsen af Lovudkastet, og det vil altsaa komme an paa, om Forsamlingen billiger den Affattelse af Loven, som Udvalget efter Afstemningerne har indladt sig paa. Hvad nu saaledes de Indstillinger angaaer, som der skal afstemmes over under denne Behandling, da er der af Udvalget kun fremstillet de 2 Punkter 1 og 2, som findes i dets Betænkning over Loven, og der kunde altsaa, da der ikke er stillet noget Endringsforslag eller paa anden Maade er nogen bestemt Hjemmel, til at forandre Udvalgets Indstillingspuncter eller fremkomme med noget nyt Forslag, være Spørgsmaal, om man er berettiget til at gaae ind paa de to Maader, som ere foreslaaede med Hensyn til Afstemningen over Nr. 2. Der er nemlig for Første foreslaaet, at man istedetfor at Udvalget har sat sin Indstilling om Billigelse af den provisoriske Lov under Nr. 2, først skulde afstemme derover, og derefter over Indstillingen under Nr. 1 om Lovforslaget. Det andet Forslag, der er gjort, er det, at

man først skulde sætte Udvalgets Indstilling under Nr. 1 under Afstemning, og at man derefter skulde foretage en ny, særskilt Afstemning om, hvorvidt Thinget vilde gaae ind paa at afstemme over Udvalgets Indstilling under Nr. 2.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig paa Udvalgets Begne at yttre, at jeg troer, at Udvalget ikke har noget imod, at der afstemmes først over Indstillingen under Nr. 2; Udvalget forlanger ikke, at der skal afstemmes sidst over Nr. 2.

Formanden: Men Udvalget har ikke mere Ret end ethvert andet Medlem i denne Henseende. Der bliver altsaa Spørgsmaal om, hvilken af de 2 Afstemningsmaader, der skal bruges. Jeg troer, at dette maa afgjøres af Forsamlingen, idet det ikke er hjemlet ved Noget af hvad der tidligere er foregaaet ved anden Behandling af Sagerne. Jeg skal derfor tillade mig først at sætte under Afstemning, om Thinget billiger, at det, hvad Udvalget har indstillet under Nr. 2, bliver sat under Afstemning først, og derefter dets Indstilling under Nr. 1.

Dette blev vedtaget [med 37 Stemmer imod 2.

Formanden: Jeg antager, at dermed tillige det Forslag, som er stillet af den ærede Landssthingsmand for niende Valgkreds, er afgjort.

Ved den paafølgende Afstemning blev:

1) Udvalgets Indstilling under Nr. 2: At Thinget billiger den ifølge Grundlovens § 30 forelagte provisoriske Lov af 3die December 1849,

vedtagen med 35 Stemmer imod 6.

2) Udvalgets Indstilling under Nr. 1: At Lovforslaget, der er saalydende: „Den ved allerhøieste Befjendtgjørelse af 21de Decbr. 1848. og foreløbig Lov af 3die December 1849 indtil Marts Maanedes Udløb 1850 forlængede Plakat af 27de Marts 1844, angaaende nogle Begunstigelser for den directe Handel paa andre Verdensdele, forlænges endvidere indtil Udløbet af Marts 1851, saaledes at de i Plakatens § 3 sidste Passus indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Skibe, som i Overensstemmelse med de givne Forfrifter ere udkla-